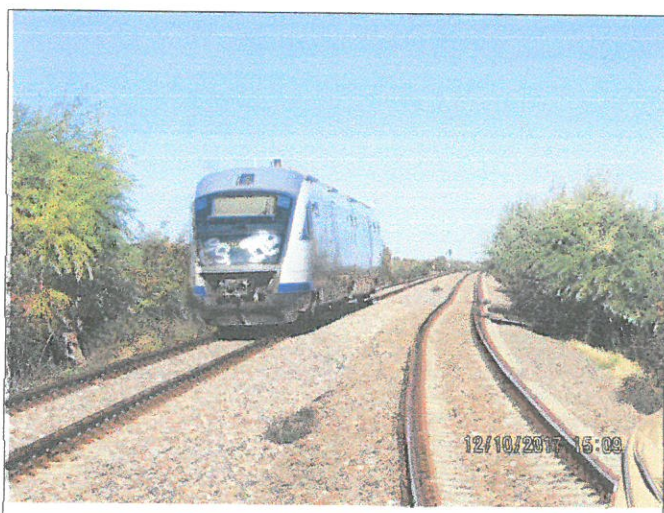

**Studiu de Fezabilitate pentru
Modernizarea liniei CF
București Nord – Jilava – Giurgiu Nord – Giurgiu Nord Frontieră**

**Lot 2 – Modernizarea infrastructurii de cale ferată între stațiile CF
București Nord- Giurgiu Nord – Giurgiu Nord Frontieră**

**RAPORT PRELIMINAR DE DIAGNOSTIC
ARHEOLOGIC TEORETIC**

BENEFICIAR:

COMPANIA NAȚIONALĂ DE CĂI FERATE CNCF „CFR” SA

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

Studiu de fezabilitate aferent proiectului "Modernizarea liniei de cale ferată București Nord - Jilava - Giurgiu Nord - Giurgiu Nord Frontieră"
Lot 2 - Modernizarea infrastructurii de cale ferată între stațiile CF București Nord- Giurgiu Nord - Giurgiu Nord Frontieră
STUDIU ARHEOLOGIC

Studiu de Fezabilitate pentru "Modernizarea liniei de cale ferată București Nord – Jilava - Giurgiu Nord - Giurgiu Nord Frontieră"

CONTRACT SERVICII: 207/20.09.2017

Autoritatea Contractanta : **COMPANIA NAȚIONALĂ DE CĂI FERATE „CFR” S.A.**

Prestator: **Asocierea BAICONS IMPEX SRL – ACCIONA INGENIERIA**
Subcontractant: **INSTITUTUL DE ARHEOLOGIE „VASILE PÂRVAN”**

RAPORT PRELIMINAR DE DIAGNOSTIC ARHEOLOGIC TEORETIC

REVIZIA: 0 / IULIE 2018

Acest STUDIU conține un număr de 14 pagini,
Inclusiv Anexele 24 pagini

Nr. crt.	REVIZIA	Elaborat	Aprobat/Verificat	Data
		PRESTATOR	BENEFICIAR	
1	REVIZIA 0	ASOCIEREA BAICONS – ACCIONA INSTITUTUL DE ARHEOLOGIE „VASILE PÂRVAN”	CNCF „CFR” SA	Iulie 2018
2				
3				

Beneficiar:

COMPANIA NAȚIONALĂ DE CĂI FERATE CNCF "CFR" SA

BAICONS Impex SRL

Proiectant:

Asocierea

ACCIONA Ingineria SA

Nr. pg.1

Cod Ar 207-R0

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

Studiu de fezabilitate aferent proiectului "Modernizarea liniei de cale ferată București Nord - Jilava - Giurgiu Nord - Giurgiu Nord Frontieră"
Lot 2 – Modernizarea infrastructurii de cale ferată între stațiile CF București Nord- Giurgiu Nord – Giurgiu Nord Frontieră
STUDIUL ARHEOLOGIC

FOAIE DE SEMNĂTURI

PROIECT: Studiu de Fezabilitate pentru:
„Modernizarea liniei C.F. București Nord – Jilava – Giurgiu Nord – Giurgiu Nord Frontieră”

INVESTIȚIA: Lot 2 – Modernizarea infrastructurii de cale ferată între stațiile CF București Nord- Giurgiu Nord – Giurgiu Nord Frontieră

CONTRACT SERVICII: 207/20.09.2017

BENEFICIAR: COMPANIA NAȚIONALĂ DE CĂI FERATE „C.F.R.” S.A.

PRESTATOR: Asociera BAICONS Impex S.R.L. - ACCIONA Ingineria S.A

SUBCONTRACTANT: INSTITUTUL DE ARHEOLOGIE „VASILE PÂRVAN”

RAPORT PRELIMINAR DE DIAGNOSTIC ARHEOLOGIC TEORETIC

VERIFICAT / SEMNĂTURA

EXPERT CHEIE
Ana-Felicia IOANIDI

APROBAT / SEMNĂTURA

Reprezentant Asociere
Manager de proiect/
Coordonator echipă:

Marin BAICU

ÎNTOCMIT / SEMNĂTURA

EXPERT NON-CHEIE
Andrei MĂGUREANU

Activitate / Raport aprobat	Termen predare document / raport	Număr exemplare conform contract
Anexa la SF preliminar	Iulie 2018	4 exemplare tipărite în limba română

Beneficiar:

COMPANIA NAȚIONALĂ DE CĂI FERATE CNCF "CFR" SA

BAICONS Impex SRL

Proiectant:

Asociera

ACCIONA Ingineria SA

Nr. pg.2

Cod Ar 207-R0

STUDIU DE FEZABILITATE PENTRU MODERNIZAREA LINIEI DE CALE FERATĂ BUCUREȘTI NORD – JILAVA – GIURGIU NORD – GIURGIU NORD FRONTIERĂ

1. Introducere

Proiectul este parte integrantă a „**Programul Operațional Infrastructură Mare (POIM)**” instrument strategic elaborat pe baza obiectivelor Acordului de Parteneriat 2014-2020 și în acord cu Cadrul Strategic Comun și Documentul de Poziție al serviciilor Comisiei Europene. **Programul Operațional Infrastructură Mare (POIM)** este structurat pe opt axe prioritare, ce cuprind domeniile de intervenție.

Efectuarea lucrărilor de diagnostic arheologic teoretic a fost determinată de realizarea unui studiu de fezabilitate, evaluarea potențialului arheologic al zonei reprezentând o parte importantă a proiectului.

În baza contractului încheiat între Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan” cu Asocieria BAICONS Impex SRL - ACCIONA Ingineria SA, în conformitate cu legislația în vigoare, respectiv Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată și, respectiv, prevederile Ordonanței nr.43/2000 cu modificările ulterioare, s-a constituit un colectiv de cercetare coordonat științific de dr. Andrei Măgureanu, arheolog expert, compus din: Anca Popescu, Adina Boroneanț, Meda Toderaș, Cătălin Constantin.

2. Obiective:

Obiectivul general al diagnosticului arheologic teoretic este determinarea prezenței sau absenței materialelor arheologice, a structurilor, complexelor, artefactelor sau ecofactelor din zona studiată. În cazul descoperirii unor vestigii arheologice, cercetarea a urmărit distribuția spațială a acestora, caracterul și starea de conservare a materialelor descoperite. În consecința acestui ultim aspect s-a făcut și evaluarea riscurilor pentru patrimoniul cultural din zonă, în relație cu implementarea

proiectului. Astfel, pe baza lucrărilor de diagnostic arheologic teoretic, au fost elaborate estimări privind posibila necesitate a unor viitoare cercetări arheologice preventive de pe traseul acestui lot de cale ferată.

Pentru zonele în care diagnosticul arheologic teoretic nu pune în evidență existența unor vestigii sau materiale arheologice, obiectivul este realizarea documentației în vederea avizării ulterioare a lucrărilor de construcție, cu condiția asigurării supravegherii arheologice.

3. Metodologie

În vederea atingerii acestor obiective s-a folosit următoarea metodologie de lucru :

— documentarea în arhive și în biblioteci, pentru strângerea datelor despre potențialul arheologic al zonei (descoperiri întâmplătoare, cercetări arheologice perieghetice și de teren anterioare);

— studiul aerofotogrametric - ortofotoplanuri și fotografii satelitare, dar și hărțile vechi ale zonei).

folosirea unor tehnici non-distructive prin cercetări arheologice de tip perieghetă;

— prelucrarea computerizată a datelor;

4. Cadrul fizico-geografic general al zonei

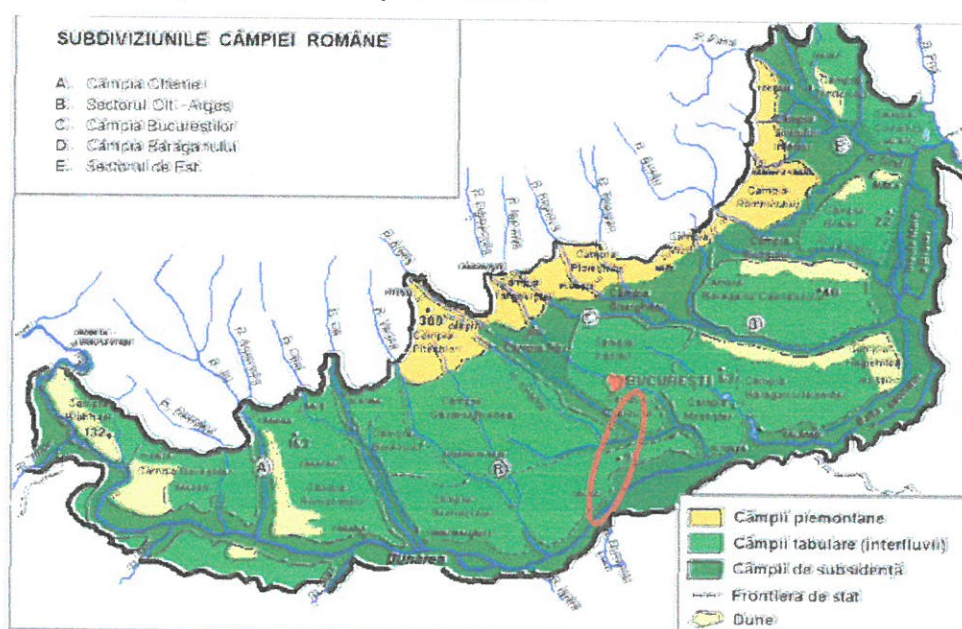
Studiul arheologic realizat în sectorul cuprins între limitele localităților București și Giurgiu, au urmărit identificarea și delimitarea preliminară a eventualelor zone cu potențial arheologic. Pe al doilea plan s-a încercat documentarea formelor de habitat (Landscape Archaeology) ale comunităților preistorice, antice sau medievale, cum mai este cunoscut în literatura de specialitate.

După cum se prezintă în acest moment arealul supus cercetării, ținând cont și de materialele arheologice descoperite până la această dată, putem concluziona că densitatea descoperirilor arheologice este una destul de redusă față de alte regiuni, aspect care poate fi pus și pe seama caracteristicilor fizico-geografice și nu doar din cauza unui anumit stadiu al cercetărilor.

Traseul LINIEI DE CALE FERATĂ BUCUREȘTI NORD – JILAVA – GIURGIU NORD – GIURGIU NORD FRONTIERĂ, străbate o parte a Câmpiei Române, marcată de traseul schimbător al râului Argeș și al afluenților acestuia și de terase de luncă.

Prezentarea succintă a cadrului natural credem că este una care să completeze datele culese în urma diagnosticului arheologic intruziv.

Sectorul studiat este caracterizat de o zonă de luncă cuprinsă între câmpia Călnăului (la sud vest de București), zona terasele râurilor Argeș și Sabar, o zonă colinară în regiunea Băneasă, Pietrele, Vlad Țepeș ce se continuă într-o câmpie joasă (Câmpia Burnazului) ce coboară spre Dunăre.

Subdiviziunile geografice ale Câmpiei Române cu indicarea zonei de interes.

Din punct de vedere tectonic, Câmpia Română face parte din Platforma Moesică. Soclul platformei este de origine hercinică, iar sedimentele superioare sunt de origine carpatică. Sedimentele datează din mezozoic și din pleistocen. În lunci, acestea sunt foarte recente, datând din holocen. Stratele din jurasic și cretacic conțin zăcăminte de petrol. Cuvertura de loess acoperă îndeosebi câmpiile tabulare, ajungând pe alocuri să aibă o grosime de 40 m. Pe alocuri întâlnim dune de nisip.

Clima zonei este temperat continentală. Vara este un anotimp cu temperaturi ridicate ce poate duce chiar la seceta, iarna cu geruri și crivăț. Vitezele cele mai mari

le au vanturile dinspre NE, care pot atinge iarna 125km/h. Precipitațiile medii sunt de 500mm.

Solurile: Predomină soluri negre și cu un conținut bogat de humus. De-a lungul râurilor solurile sunt de luncă. Partea superficială terestră se compune din clasa molisolurilor, extrem de fertile, cu tipurile cernoziom și cernoziom levigat.

Vegetatia

Zona de vegetație specifică Câmpiei Române este cea a stepei, compusă din ierburi xerofile și puțin înalte. Spre nord apare etajul silvostepii cu specii ale stejarului: cer, gorun, gârniță.

Fauna: viețuitoarele specifice zonei de stepă și silvostepă precum orbetele, prepelița, ciocârlia, potârnichea, turturica, șopârla, gușterul, greieri, lăcuste, iepuri, dihorul, șoarecele de câmp, popândăul, dropia, vulpea, rațe, găște, berze, lișițe, cocostârci, vidra, nurca, știuca, plătica, somn, caras, crap, biban, caracuda, roșioara.

5. Istoricul cercetărilor arheologice în perimetrul studiat

Proiectul de Cale Ferată străbate comunele **Jilava**, Sintești, **Crețești**, **Vidra** din județul Ilfov și **Grădiștea**, **Comana**, **Vlad Țepeș**, **Pietrele**, **Băneasa**, **Daia**, **Frățești**, **Remuș**, **Giurgiu** din județul Giurgiu.

București

În cuprinsul teritoriului administrative al municipiului București, există un două situri arheologice, delimitat în Planul Urbanistic General, numerotate 31 și 32 pe planșa anexă din anul 2000 care interferează parțial cu traseul căii ferate.

1. În cuprinsul sitului 31 sunt menționate a fi fost descoperite materiale arheologice din epoca Bronzului, aparținând unei locuiri geto-dacice, dar și materiale post-romane din secolele III-IV p. Chr. Situl a fost distrus complet de activitatea și extinderea depozitului de deșeuri. Traseul de cale ferată trece prin zona de protecție a sitului, în partea sudică a sitului

2. Situl nr. 32 (LMI 2015 B-I-s-B-17884) este cel dezvoltat în jurul mănăstirii Chiajna din cartierul Giulești. Situl a fost identificat în anii 50 ai secolului al XX-lea. Începând cu anul 1958 au fost efectuate săpături de salvare, constatându-se că situl

este „aproape în întregime distrus” (Leahu 1963, p. 180). Cu acea ocazie, Vasile Leahu a identificat, în urma unei săpături de mica amploare din 1962, complexe de locuire neolitice și medieval timpurii.

După 10 ani, se efectuează noi cercetări, de data asta în jurul ruinei de biserică. Cu această ocazie, Aristide Ștefănescu notează și el modificări antropice care au afectat situl preistoric (epocile bronzului și geto-dacică) și reușește să identifice morminte medievale târzii (secol XVIII) din cimitirul dezvoltat în jurul bisericii (Ștefănescu 1972).

În epocă recentă terenul a fost folosit pentru depozitarea accidental a unor deșeuri și au fost ridicate noi construcții cu ocazia reactivării mănăstirii. Traseul de cale ferată trece prin sit, așa cum a fost el delimitat în anul 2000.

Județul Ilfov

În literatura de specialitate sunt cunoscute numeroase descoperiri arheologice din zona județului Ilfov. Astfel, în zona traversată de calea ferată sunt menționate următoarele descoperiri:

Chiajna

Calea ferată trece prin apropierea Fortului 18 – Chiajna și a bateriei 17-18, atingând limitele lor estice a zonei de protecție.

Domnești

Calea ferată trece prin apropierea Fortului 17, fără a atinge limita sa estică a zonei de protecție.

Olteni

Calea ferată trece prin apropierea bateriei 16-17, atingând limita sa estică a zonei de protecție.

Bragadiru

Calea ferată trece prin apropierea Fortului 16, fără a atinge limita sa estică a zonei de protecție.

Traseul căii ferate traversează zona de protecție a bateriei 15-16, în partea sa estică.

Măgurele

Calea ferată trece prin apropierea Fortului 15, fără a atinge limita sa estică a zonei de protecție.

Traseul căii ferate traversează zona de protecție a bateriei 14-15, în partea sa nordică.

Calea ferată trece prin apropierea Fortului 14, fără a atinge limita sa nordică a zonei de protecție.

Comuna Jilava

1. Situl arheologic de la Jilava (cod LMI 179392.01) este localizat în marginea estică a satului, pe malul nordic al Sabarului. Locuirile identificate datează din epoca romană, epoca medievală, epoca Latène / sec. II – IV și sec. IX – XI. Situl se află la peste 3 km de calea ferată.

2. Fortul 13 Jilava (Cod LMI · IF-II-m-A-21037) se află în sudul județului Ilfov, fiind construit întocmai după planurile generalului Henri Alexis Brialmont, ca parte din Cetatea Bucureștiului, centura de apărare, cu forturi și baterii, care înconjoară inelar Bucureștiul. Are reductul în formă de as de pică, cu o valoare arhitecturală unicat. A fost utilizat ca și închisoare politică, prima dată după răscala din 1907, iar apoi după cel de al Doilea Război Mondial, când în anul 1956 a fost cedat Ministerului de Interne. Traseul de cale ferată trece prin apropierea limitei sale de protecție.

3-4. Tot în comuna Jilava se mai află două monumente istorice Biserica „Sf. Împărați Constantin și Elena” (IF-II-m-B-15290 sat Jilava) cu mențiuni istorice în 1817, 1831, 1889, și Biserica „Adormirea Maicii Domnului”- Mierlari (IF-II-m-B-15291) cu mențiuni în 1843, 1986.

Măgurele

1. În partea de sud-est a localității, pe teritoriul fostului sat Gherman (Roman 2012, p. 14-16), a fost descoperit în anii 60 ai secolului XX, un răzuitor „pe așchie de silex”, atribuit Aurignacianului (Paleoliticul Superior). Mențiunile referitoare la localizare sunt prea vagi, situl nu poate fi localizat cu precizie, dar este la peste 1km S-V de traseul căii ferate și nu interferează cu acesta.

2. Movila Filipescu (Roman 2012, p. 16-26) a fost cercetată sistematic de către Petre Roman în anii 1960-1961, fiind identificată o așezare neolitică, aparținând culturii

Gumelnița dar și fragmente ceramice medievale timpurii (Roman 2012, p. 31). În jurul Movilei Filipescu, au fost identificate materiale din Prima Epocă a Fierului. Localizarea sitului este la o distanță de peste 1km, neinterferând cu traseul căii ferate.

3. În curtea conacului Oteteleşanu au fost identificate morminte de incinerare carpice, datând din secolul III p. Chr. (Roman 2012, p. 30), dar și fragmente ceramice medievale timpurii (Roman 2012, p. 31)

Comuna Vidra

1. Așezarea medievală. Cod RAN: 105945.01; Cod LMI: IF-I-s-B-15254

Conform fișei de sit din Repertoriul Arheologic Național, aceasta este poziționată pe malul nordic al Sabarului, la vest de calea ferată București – Giurgiu; așezarea are o datare propusă în secolele XVII-XVIII. Conform fișei de sit din Repertoriul Arheologic Național, aceasta este poziționată pe malul nordic al Sabarului, la vest de calea ferată București – Giurgiu; așezarea are o datare propusă în secolele XVII-XVIII.

Nu există date care să confirme efectuarea de cercetări arheologice

X (long) Y (Lat)

592425.6034 307651.8149

592373.5968 307643.8139

592303.5879 307663.8164

592229.5785 307681.8187

592247.5808 307735.8255

592299.5874 307735.8255

592375.5971 307727.8245

592423.6032 307677.8182

592425.6034 307653.8151

2. Așezare neolitică de tip tell. Cod RAN: 105945.02; Cod LMI: -

Conform fișei de sit din Repertoriul Arheologic Național, aceasta este poziționată pe malul nordic al Sabarului, fără alte precizări. Pe suprafața tell-ului au fost identificate și resturi de locuire Epoca daco-romană (sec. III - IV p. Chr.), din Epoca medievală timpurie (sec. IX - X) sau datând din epoca medievală târzie (sec.

XVIII). Descoperită în 1929, cu ocazia unei periegeze, așezarea neolitică de la Vidra a fost cercetată sistematic de către Dinu V. Rosetti între anii 1931 și 1933 (Dinu V. Rosetti 1934). Cercetările au mai continuat și în campania din anul 1958, alături de Sebastian Morintz (Dinu V. Rosetti, S. Morintz 1961). Importanța rezultatelor cercetărilor sale au dus la denumirea unei faze a culturii Boian cu numele localității Vidra. Însă, majoritatea nivelurilor de locuire aparțin culturii Gumelnița.

Județul Giurgiu

Suprafața afectată de modernizarea căii ferate intersectează limitele teritoriale a mai multor localități, în aria cărora au fost semnalate vestigii arheologice. Totuși, direct, nici unul dintre aceste situri nu intersectează direct traseul căii ferate.

Comuna Grădiștea

1. Singurul monument istoric de pe teritoriul comunei este Biserica ortodoxă "Adormirea Maicii Domnului" edificată la cca. 1657 (cod LMI GR-II-m-A-15007), aflată la cca. 150 m de calea ferată, pe partea dreaptă a șoselei 5A venind de la Grădiștea.

Comuna Comana

Cercetările arheologice efectuate pe raza comunei Comana, au reliefat în zona localității Grădiștea, o serie de descoperiri după cum urmează (C. Schuster, T. Popa, V. Barbu, Cercetări arheologice în bazinul Argeșului (județul Giurgiu), Biblioteca Musei Giurgiuvensis. Monografii VI, Giurgiu 2012):

1. Așezare de pe suprafața căreia au fost recoltate fragmente ceramice medievale timpurii (sec. VIII-X p. Chr. – cultura Dridu) și medievale târzii (sec. XVIII); situl este plasat pe o terasă a Argeșului, în apropierea bisericii Adormirea Maicii Domnului;

2. Așezare investigată prin cercetări de suprafață –au fost identificate fragmente ceramice aparținând Epocii Bronzului (cultura Tei), Latenului getic și evului mediu timpuriu (cultura Dridu);

3. Posibilă așezare în lunca joasă, în zona tarlalei 26, dacă nu cumva, cele câteva fragmente ceramice, nu sunt alunecate de pe terasa înaltă.

4. Tot din zona localității Comana, menționăm Mănăstirea din secolul al XVI-lea, monument istoric (cod LMI GR-II-a-A-14967). Proiectul traseului de cale ferată atinge limita sa estică a zonei de protecție.

X (long) Y (Lat)

591546.4918 298119.1044

591553.4927 298066.0976

591486.4842 298061.097

591481.4836 298120.1045

591543.4914 298122.1048

5. Așezarea eneolitică de la Comana – Valea lui Moș Ion (cod LMI GR-I-s-B-14772, cod RAN 102115.02 era situate pe terasa Neajlovului, la V de pădurea Comana, la S de râul Neajlov, acoperind ca. 3,5 ha. Este situată la peste 1 km de calea ferată, pe partea dreaptă.

6. Așezarea de epoca bronzului de la **Comana - Dealul Morii** (cod LMI GR-I-s-B-14771, cod RAN 102115.01) de pe terasa Neajlovului, la NE de sat, pe valea Gooi, la S de râul Neajlov. Ca și situl arheologic anterior, se află la peste 1 km de calea ferată.

7. Așezarea neolitică de la Comana - Măgura de pe Valea Gooi, la NE de sat, pe valea Gooi, la S de râul Neajlov (cod RAN 102115.04) a fost localizată pe baza unor descoperiri de suprafață. Nu interferează cu traseul căii ferate.

8. Urmele de locuire din situl arheologic de la Comana - Puțul Popii, la 300 m N de sat, la N de râul Neajlov (cod RAN 102115.03) au fost atribuit generic neoliticului și epocii bronzului, fără a se putea face alte precizări. Nu interferează cu traseul căii ferate.

Între Comana și Vlad Țepeș, linia căii ferate urmărește lina parcului natural Comana (arie protejată de interes național ce corespunde categoriei a V-a IUCN -parc natural). Parcul Natural Comana a fost declarat arie protejată prin Hotărârea de

Guvern nr. 2151 din 30 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 38 din 12 ianuarie 2005 (privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone). Acesta se întinde pe o suprafață de 24.963 ha și reprezintă o zonă specială de conservare cu regim de protecție pentru mai multe specii de floră spontană (*Paeonia peregrina* Mill-sp., *Ruscus aculeatus*) și faună sălbatică (păsări, pești, mamifere, reptile și amfibieni) din Câmpia Burnazului. Situl Comana (începând din 25 octombrie 2011) este protejat prin Convenția Ramsar, ca zonă umedă de importanță internațională.

Parcul se suprapune atât ariei de protecție specială avifaunistică Comana (sit SPA) cât și sitului de importanță comunitară Comana (sit SCI) și include rezervațiile naturale: Pădurea Ologa - Grădinari și Pădurea Padina Tătarului.

9. În aria administrativă a localității Vlad Țepeș a fost identificat situl arheologic Buturugile (cod. RAN) – aflat la cca. 800m de calea ferată în discuție, la NV de sat, la S de pârâul Gurbanu. Urmele de locuire identificate au fost atribuite eneoliticului, perioadelor Hallstatt, Latene, epocii migrațiilor (sec. IV p. Chr.) și epocii medievale timpurie (sec. VIII - IX p. Chr.) – conform D. Berciu, Sondajele de la Vlad Țepeș, raionul Vidra, Materiale și Cercetări Arheologice, 2, Academiei Republicii Populare Române, București, 1956, 493-496 și R. Kogălniceanu, A. Morintz, Tells at the Lower Danube, Proceedings of the I Archaeological Symposium, Giurgiu, November 25th, 2010, Pelican, Giurgiu, 2011. Nu interferează cu traseul căii ferate.

Comuna Daia

1. Situl arheologic de la Daia - Valea Făgădău este localizat la la cca. 4-500 m V de sat (cod RAN 102455.02). Urmele de locuire au fost atribuite epocii migrațiilor, epocii bronzului, epocii medievală, perioadei Latene / sec. IV p. Chr., sec. VIII - IX p. Chr. și sec. III - II a. Chr. Situl este localizat pe o terasă, la cca. 500 de calea ferată. Nu interferează cu traseul căii ferate.

Comuna Frătești

Situl arheologic de la Frătești - Dealul Lagărului (cod RAN 102918.01) este localizat la NV de sat, la N de pârâul Făgădău. Locuirile identificate

pe baza unor cercetări de teren au fost atribuite neoliticului, epocii bronzului, perioadelor Hallstatt și Latène, și sec. III - I a. Chr. De aici provin mai multe piese din bronz și fier, precum și tipare din piatră (Leahu 1988, p. 223-228, p. 237-238). Situl nu interesează direct traiectul căii ferate. Nu interferează cu traseul căii ferate.

Comuna Mihai Bravu

În raza localității a fost descoperit întâmplător un tezaur de monede romane. Este vorba despre denari din argint, emiși în timpul Republicii, între sfârșitul secolului al III-lea și începutul secolului I a. Chr. (Mitreă 1962, p. 219). Nu interferează cu traseul căii ferate.

Comuna Remuș

Situl arheologic de la Remuș - La seră este localizat la cca. 300 m S de sat, în apropierea mun. Giurgiu, la N de oraș, în imediata apropiere a șoselei Giurgiu – București. Probabil calea ferată nu interesează zona de protecție a sitului. Locuirile identificate au fost atribuite pe baza unor fragmente ceramice rezultate în urma unor periegeze epocii bronzului și perioadei Latène / sec. III - I a. Chr..

X (long) Y (Lat)

578443.874 271057.738

577971.896 271086.467

577906.229 270438.011

578222.249 270415.438

578250.978 270712.989

În **municipiul Giurgiu** și împrejurimi se află monumente istorice (Ansamblul urban „Strada Gării”) sau situri arheologice de o importanță națională (cetatea medievală de la Giurgiu, rezervația arheologică de la Giurgiu-Malu Roșu, etc), dar nici unul dintre acestea nu este afectat în mod direct de lucrările la calea ferată.

În zona de interes pentru proiect se află trei situri identificate în urma unei periegeze din anul 1952:

1. plasat la 300m sud de calea ferată, de pe suprafața sitului au fost recoltate fragmente ceramice datând din epoca Bronzului, epocă geto-dacă și evul mediu

timpuriu (Comşa, Morintz 1953, p. 758). Situația sitului este în prezent extrem de afectată de construcții moderne care îi acoperă întreaga suprafață;

2. la aproximativ 80-100m sud de calea ferată se află o așezare, parțial distrusă încă din momentul identificării, care datează din epoca neolitică (Comşa, Morintz 1953, p. 761); starea de conservare de azi este extrem de precară existând numeroase construcții moderne;

X (long) Y (Lat)

578971.247 267905.375

578932.491 267829.012

578947.374 267789.978

578948.966 267786.715

578986.170 267774.119

579038.409 267801.795

579055.019 267834.724

3. la aproximativ 100m nord de calea ferată a fost identificată o așezare geto-dacică, fiind recoltate fragmente ceramice datând din epoca Latène (Comşa, Morintz 1953, p. 761)

X (long) Y (Lat)

579107.278 268110.609

579085.519 268090.913

579069.234 268015.709

579094.605 267995.351

579131.561 267983.893

579185.064 268063.026

Deși nici unul dintre aceste situri semnalate nu interferează direct cu traseul căii ferate, este posibil ca între siturile 2 și 3 să existe descoperiri arheologice și trebuie avută în vedere posibilitatea ca siturile să se extindă și dincolo de limitele cunoscute în special spre est, în zona liberă de construcții, de dincolo de strada Unirii.

Concluzii

În concluzie, diagnosticul arheologic ne-intruziv efectuat pe traseul proiectului **Redeschiderea circulației feroviare pe LINIA CAII FERATE BUCUREȘTI NORD – JILAVA – GIURGIU NORD – GIURGIU NORD FRONTIERĂ**, nu a dus la identificarea unui potențial arheologic semnificativ, care să fie interferat de zona studiată.

Doar într-un singur caz, la ieșirea din București, este intersectat situl de la Giulești-Sârbi, însă într-un loc în care situl a fost distrus din vechime, inclusiv de amenajarea căii ferate.

De asemenea, sunt interferate zone de protecție a unor monumente, precum Fortul 13-Jilava sau a unor situri arheologice, precum așezarea medievală de la Vidra.

Drept urmare, considerăm, în acest stadiu al cercetării, că nu sunt necesare cercetări arheologice preventive pe traseul căii ferate, având în vedere că nu sunt preconizate tronsoane noi de cale ferată, lucrările de modernizare al actualului traseu al căii ferate urmând a face obiect unei supravegheri arheologice în faza de execuție.

dr. Andrei Măgureanu
responsabil de proiect

Bibliografie

- Comșa, Morintz 1953 – E. Comșa, S. Morintz, Cercetări arheologice în raionul Giurgiu (regiunea București), în SCIV IV, 1953, 3-4, p. 758-763
- Leahu 1963 – V. Leahu, Săpăturile arheologice de salvare de la Giulești-Sârbi, CAB I, 1963, p. 179-219
- Leahu 1988 – V. Leahu, Obiecte de metal și mărturii ale practicării metalurgiei în aria culturii Tei, SCIVA 39, 1988, 3, p. 223-242
- Mitrea 1962 – B. Mitrea, Descoperiri recente și mai vechi de monede antice și bizantine în Republica Populară Română, în SCIV 13, 1962, 1, p. 215-223
- Roman 2012 – P. Roman, Cercetări arheologice și documente din arhive despre orașul Măgurele (jud. Ilfov) și unele sate de la vest sud-vest de București, București 2012
- Rosetti 1934 – D.V. Rosetti, Săpăturile de la Vidra, in PMMB 1, p. 6-30
- Rosetti, Morintz 1961 – D. V. Rosetti, S. Morintz, Săpăturile de la Vidra, MCA, VII, 1961, p.71-78

Schuster, Popa, Barbu 2012 – C. Schuster, T. Popa, V. Barbu, Cercetări arheologice în bazinul Argeşului (judeţul Giurgiu), Biblioteca Musei Giurgiuvensis. Monografii VI, Giurgiu 2012

Ştefănescu 1972 – A. Ştefănescu, Locul mănăstirii Chiajna în arhitectura celei de-a doua jumătăţi a secolului al XVIII-lea din Câmpia Română, Bucureşti. Materiale de istorie şi muzeografie, IX, 1972, p. 163-171.

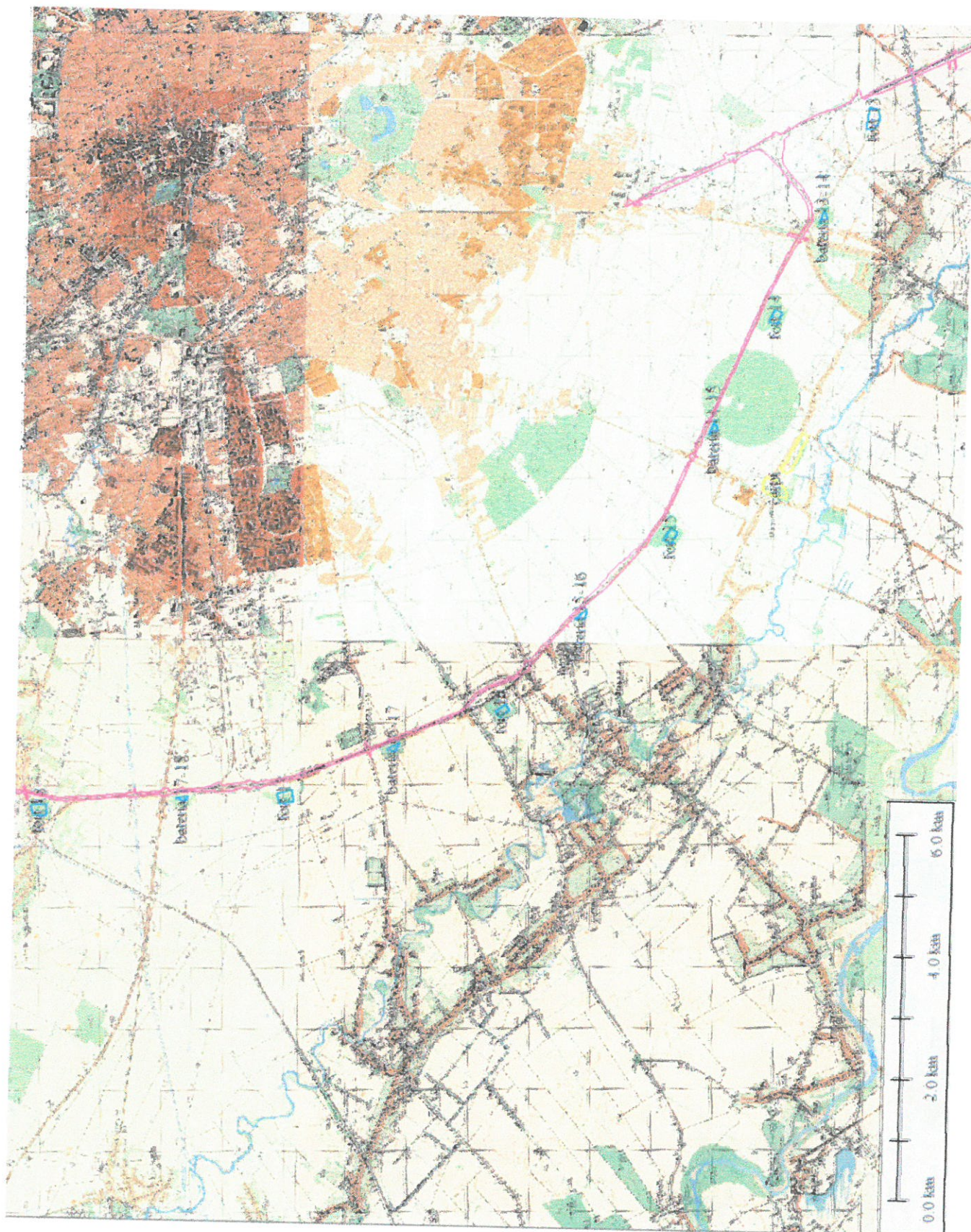
Berciu 1956 – D. Berciu, Sondajele de la Vlad Ţepeş, raionul Vidra, Materiale şi Cercetări Arheologice, 2, Academiei Republicii Populare Române, Bucureşti, 1956, 493-496

Kogălniceanu, Morintz 2011 – R. Kogălniceanu, Al. Morintz, Tells at the Lower Danube, Proceedings of the I Archaeological Symposium, Giurgiu, November 25th, 2010, Pelican, Giurgiu, 2011

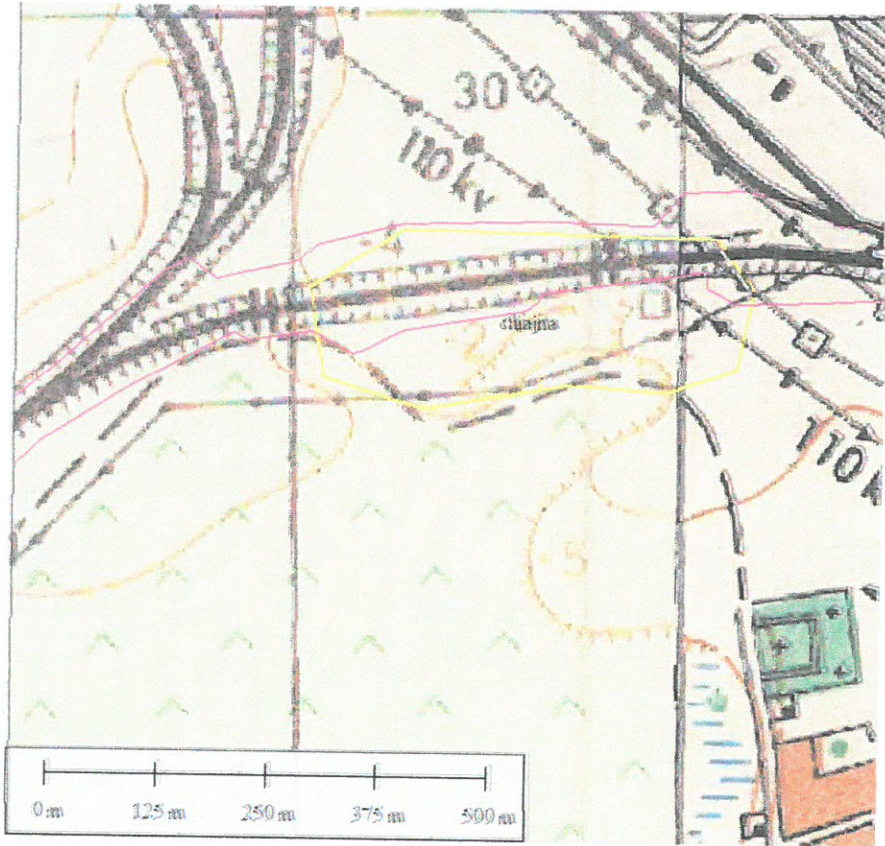
https://www.europeana.eu/portal/en/record/9200291/bildarchivaustria_at_Preview_15544944.html?q=Kriegspressequartier+Lichtbildstelle

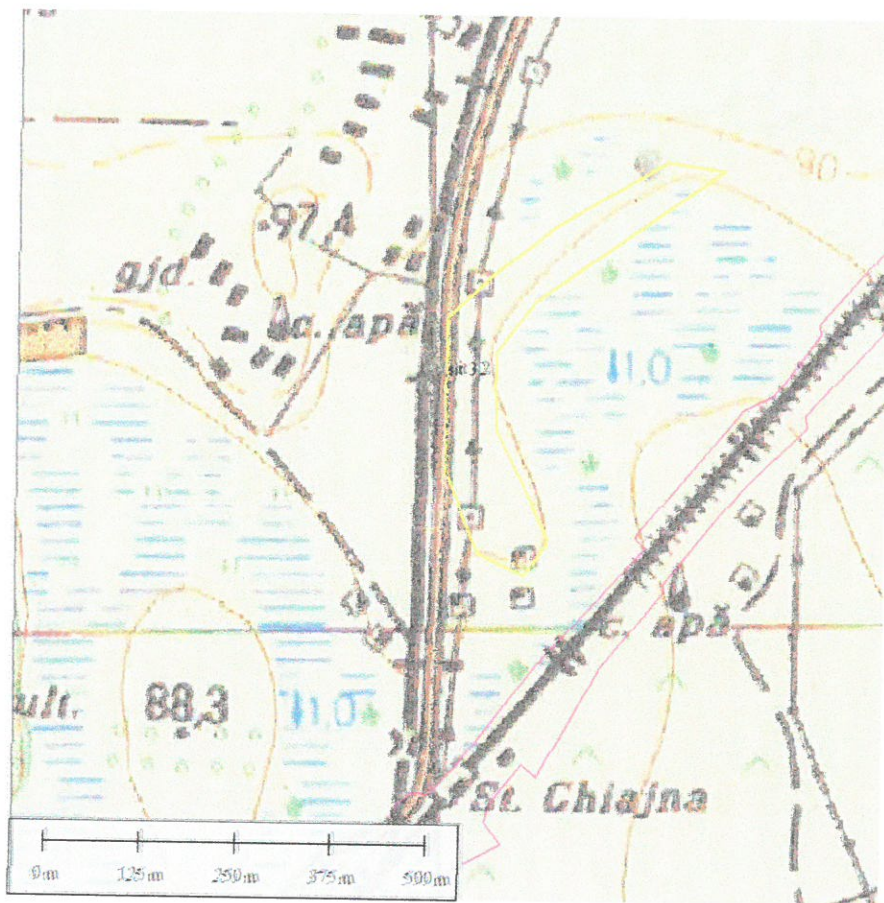
Plan 1. Poziționarea siturilor menționate în raport față de traseul studiat (suport GoogleEarth).

Planul 2. Fortificații moderne (forturi și baterii) din proximitatea căii ferate.

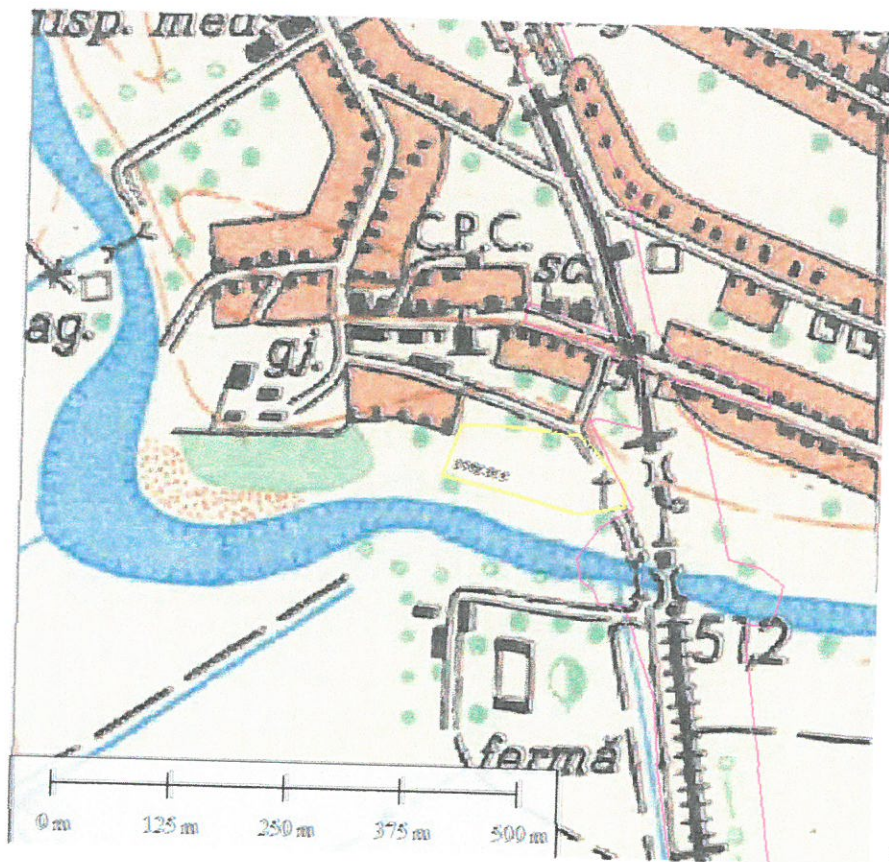

A

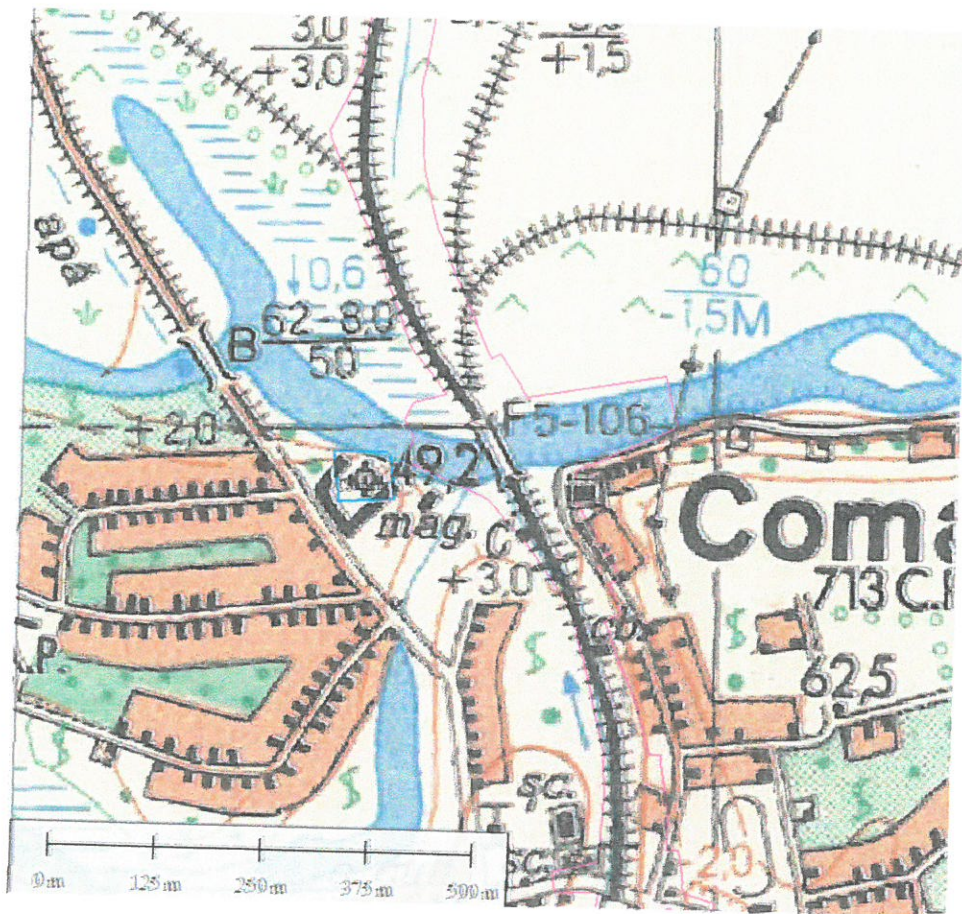

B

Planul 3. Situri din proximitatea căii ferate.

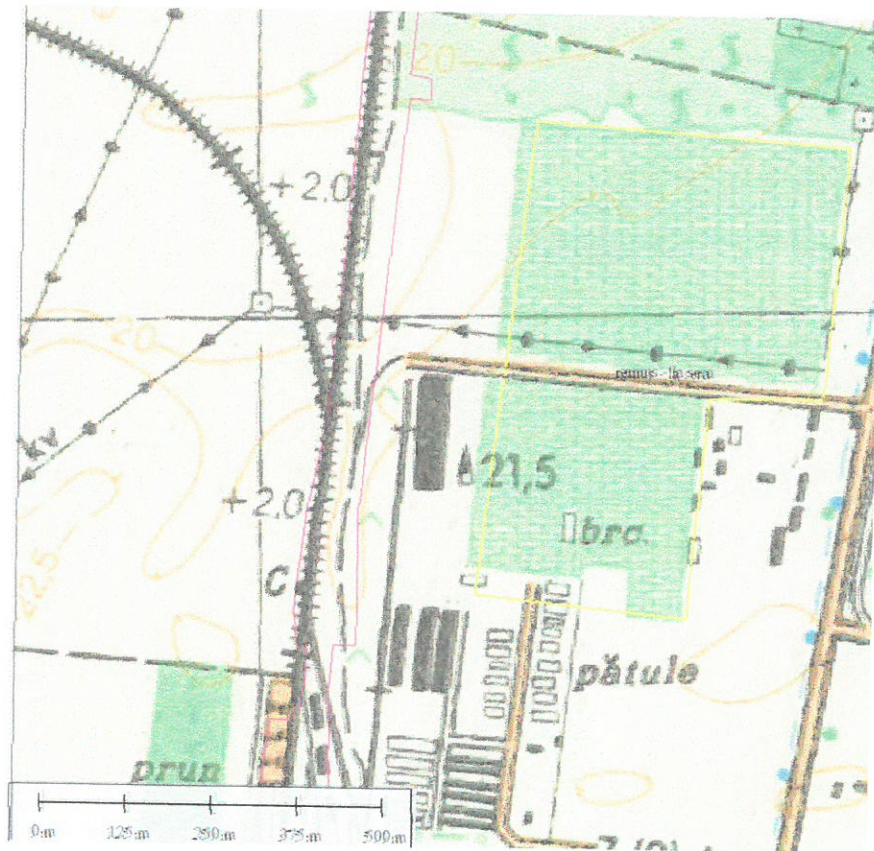

A

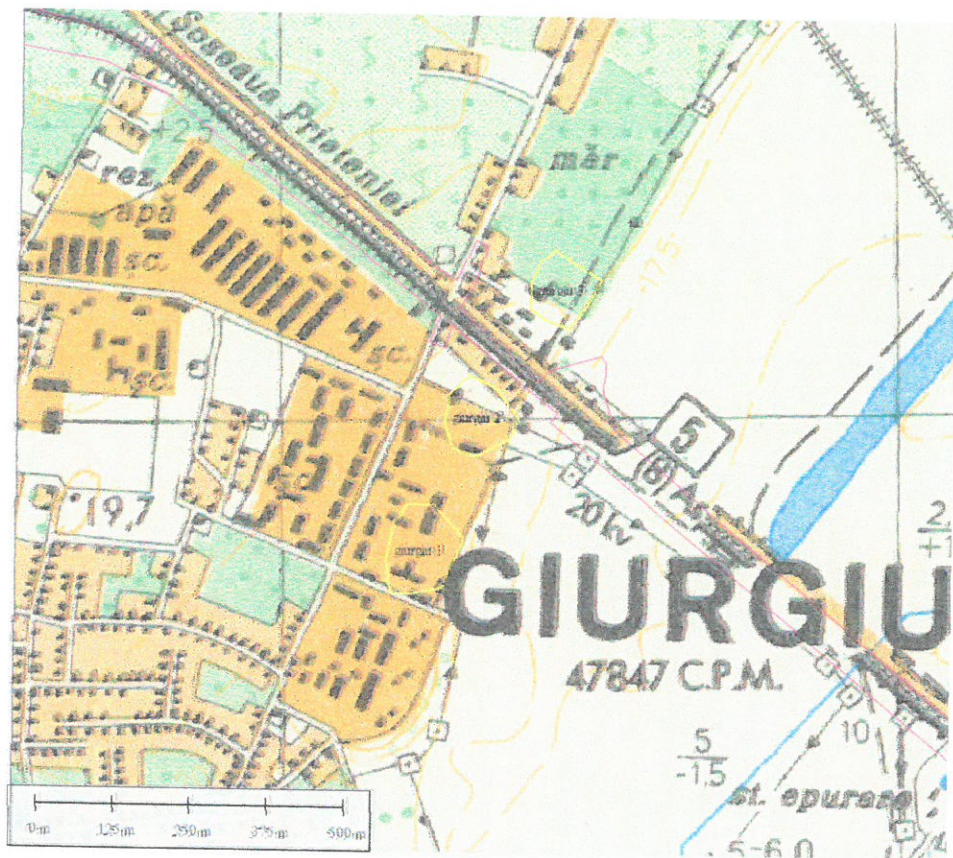

B

Planul 4. Situri din proximitatea căii ferate.

A

B

Planul 5. Situri din proximitatea căii ferate.

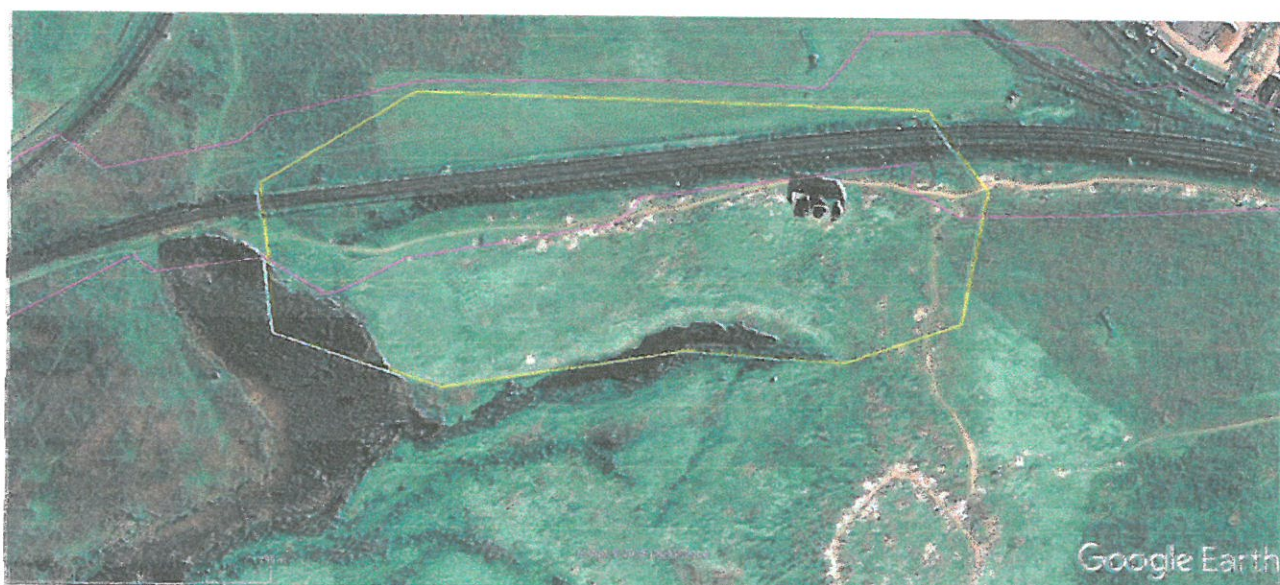
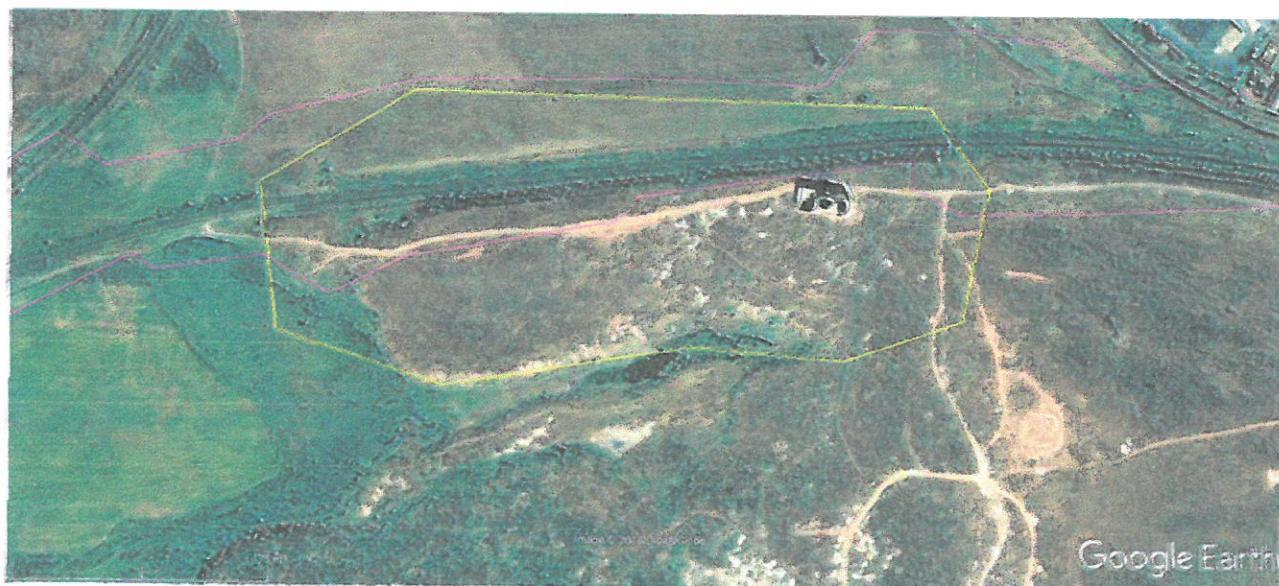

Figura 1. Evoluția zonei în jurul sitului de la mănăstirea Chiajna.

A

B

Figura 2. Evoluția zonei în jurul sitului nr. 31 (depozitul de deșeuri) - imagini GoogleEarth.

A

B

Figura 3. A. Fortul 18-Chiajna; B. bateria 17-18.

A

B

Figura 4. A. Fortul 17-Domnești; B. bateria 16-17.

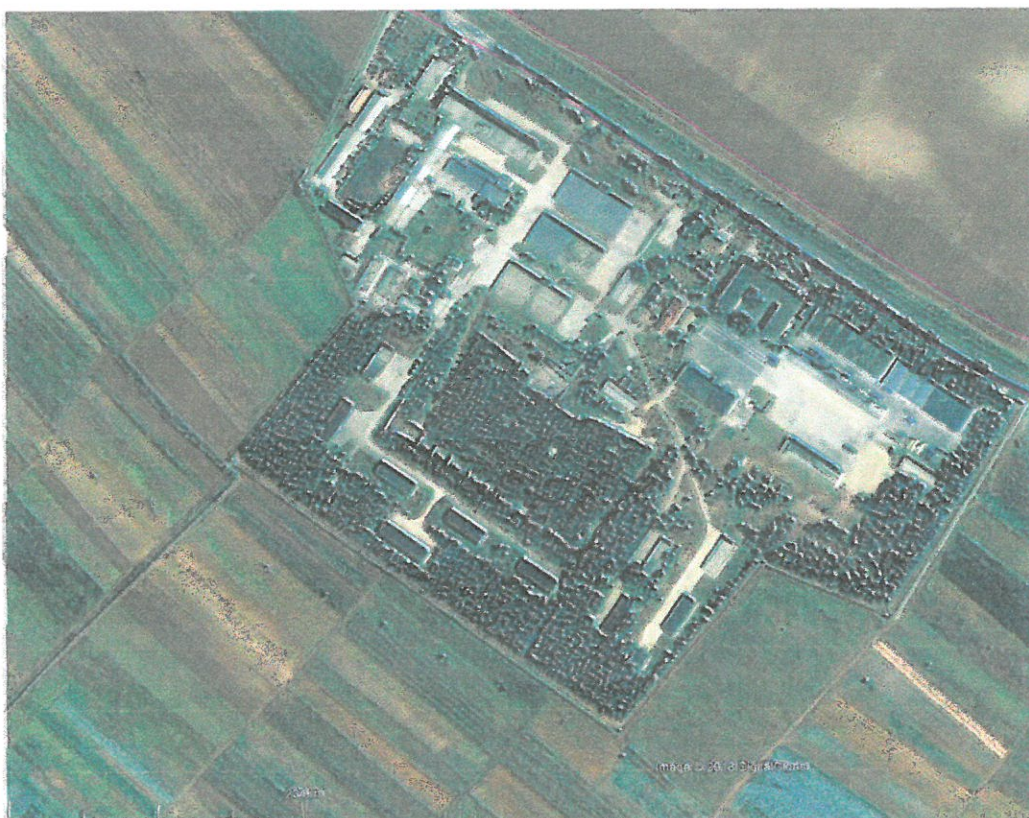

A

B

Figura 5. A. Fortul 16-Bragadiru; B. bateria 15-16.

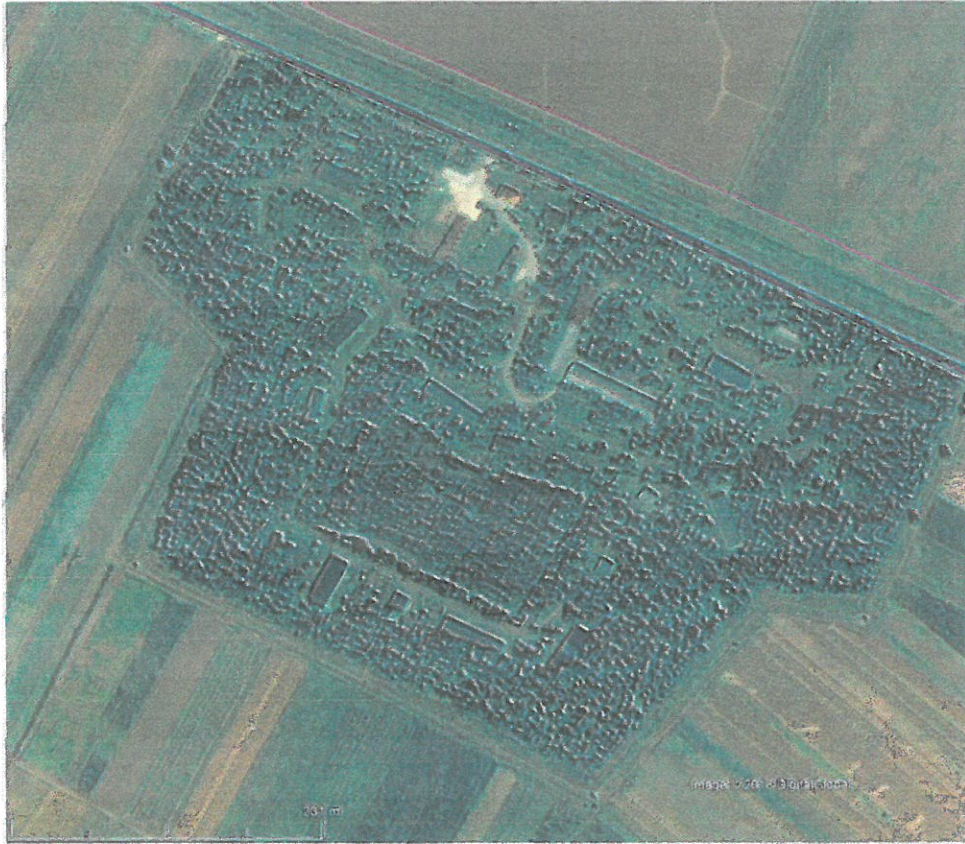

A

B

Figura 6. A. Fortul 15-Măgurele; B. bateria 14-15.

A

B

Figura 7. A. Fortul 14; B. bateria 13-14.

A

B

Figura 8. A. Fortul 13-Jilava; B. imagine cu interiorul fortului (24.12.1916).

A

B

Figura 9. A. situl din marginea localității Vidra; B. mănăstirea Comana.

Figura 10. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 11. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 12. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 13. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 14. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 15. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 16. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 17. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 18. Imagini din timpul verificării traseului în teren.

Figura 19. Imagini din timpul verificării traseului în teren.